Derde Jaer. Nr 25. Zaturdag, 21 Juny 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht onmidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 21 JUNY.

Alhoewel het voornaemste belang, dat de laetste nieuwstydingen uit Parys opleveren, voor velen gelegen zy in de byna onbeschryvelyke plegtigheden met welke de doop van den keizerlyken prins zaturdag in de hoofdkerk *Notre Dame* heeft plaets gehad, en in de prachtvolle feesten die er opgevolgd zyn; wy meenen dat de antwoord, door den Keizer Napoleon aen Z. Em. den Kardinael Patrizzi gedaen by dezes plegtig verhoor als legaet *a latere* van Z. H. den Paus, veel meer de aendacht moet vestigen dergenen die, de ydelheid verstaende van voorbysnellende feesten, meer bekommerd zyn met betgeen ons, na die feesten, te verwachten staet.

Eenige dagbladen hadden er in gelukt de vreeze te doen ontstaen, dat de Keizer misschien de hand zou bieden aen Engeland en Sardinië, om gezamenlyk, Z. H. den Paus eenige ontydige veranderingen in zyne Staten te doen invoeren; maer de antwoord van den Keizer aen den Kardinael Patrizzi, heeft die beginnende vrees gansch doen verdwynen. « Ik ben zeer dankbaer wegens Z. H., zegt hy, om dat Zy wel heeft willen « Peter zyn van het kind, 't welk de goddelyke Voor- « zienigheid my gegeven heeft. Als ik Z. H. die gunst « gevraegd heb, is het geweest om den byzonderen « zegen des hemels te doen dalen over myn kind en « over Frankryk. Ik weet dat een der zekerste middels « om dien zegen te verdienen, is van al mynen eerbied « te bewyzen aen de Heiligen Vader, die de plaetshouder « is van Jesus-Christus op aerde. »

Keizer Napoleon zal dan, benevens den Keizer van Oostenryk, niet alleenlyk in eng verbond blyven met Z. H. den Paus, maer Dezen, in welke omstandigheden ook, met allen eerbied voorkomen. Men verstaet daeruit waerom Engeland, die zich van Frankryk niet wil afscheiden, den minister Cavour aen zyn zelven en aen zyne hoogmoedige begeerten van opper- en alleenheerschappy in Italië, begint over te laten, en waerom deze reeds genoodzaekt is te trachten den Keizer van Rusland in zyne zoo gezegde hervormingsplannen te doen mededeelen.

Indien de stichtelyke eerbied van den Keizer Napoleon voor den Paus van Romen, eene gegronde waerborg is dat er niets zal gewaegd worden tegen de Pauzelyke Staten, men moet ook eene byzondere voorzienigheid Gods over zyne Kerk hierin zien, dat op het oogenblik dat de protestanten en afgevallene katholyken eenen aenslag willen doen tegen den katholyken godsdienst in de hoofdstad van het katholicismus, eene schielyke en dreigende oneenigheid ontstaet tusschen de twee magtigste protestantsche mogendheden, ik wil zeggen tusschen Engeland en de Vereenigde-Staten van Amerika. Al ware Engeland dan door Keizer Napoleon niet belet van gevolg te geven aen zynen verouderden haet tegen de katholyke kerk, de vreeze alléén van, in geval van oorlog tegen de Vereenigde-Staten, tusschen twee vuren te zyn en zich onmagtig te vinden om langs twee tegenoverliggende kanten hoofd te kunnen bieden zou het alles doen aenwenden op dat er niet het minste oorlogsvuer in Europa ontsteken worde.

Vele persoonen gelooven dat wanneer iemand zich verbindt om als plaetsvervanger of remplaçant in het leger te dienen en daerna niet wil op gaen, dat de persoon voor wie hy verkocht is er niets kan aen doen. Dit is eene dwaling en het volgende vonnis zal onze gezegdens bestatigen:

Henri Demeyr, wever te Iseghem, had in de maend april jongstleden, eene verbintenis aengegaen om als plaetsvervanger voor eenen loteling dezer gemeente in het leger op te trekken. Volgens het akt werd er hem 550 franken toegestaen, waervan er hem 10 op d'hand werd betaeld. Dry dagen voor dat hy moest vertrekken, ontving hy nog eene som van 4 fr. 75 c. De dag gekomen zynde op welken hy moest vertrekken, om zich door den provincialen milicie raed te laten goedkeuren, weigerde Demyer op te gaen, zeggende dat hy liever *van de duivels had weggedragen geweest* dan als plaetsvervanger op te trekken. De vervangene klaegde Demyer aen, en thans werd deze laetste voor aftroggelary, by toepassing van het art. 401 der strafwetboek, tot eene maend gevang en de proces-kosten verwezen, zonder de burgerlyke aktie tot wedergaef der afgetroggelde sommen die de vervangene nog in te spannen heeft. — BERIGT AEN DE BELANGHEBBENDEN.

Nut der vogelen.

Een koppel musschen draegt aen zyne jongen omtrent 4,500 rupsen of kevers ter week; eene mees 300 daegs.

Verscheidene vogelen bewaken gedurig de kudden.

De reiger ossenwachter snydt met zynen bek, gelyk met eene scheer, in de huid der ossen om er een wormje uit te halen dat het bloed en het leven van die dieren uitzuigt. De kwiksteerden of koeiwachtertjes en de spreeuwen bewyzen byna den zelfden dienst aen ons vee.

De zwaluwen vernielen by duizende gevleugelde kreftdiertjes welke byna nooit op den grond zitten, en die wy zien spelen en dansen in de zonnestralen: muggen, waterspinnen, steekmuggen, vliegen enz. In het kanton Walis zyn de zwaluwen onder de bescherming der wet gesteld.

De geitenmelkers, de steenzwaluwen enz.. maken jagt op de molenaers op de schallebyters, op de nachtvlinders en eene menigte knaegdiertjes die maer 's nachts werken.

De houtspecht verjaegt de insekten die onder de schors der boomen verborgen zyn, en die leven ten koste van het voedsap.

De colibri's en vliegenvogeltjes, in de heete landen, zuiveren den kelk der bloemen.

De wespeneter, in alle landen, voert eenen harden oorlog tegen de wespen of fruiteniers, die onze boomvruchten beschadigen.

De distelvink, die zich geern ophoudt in dore landen en distelzaed eet, belet hetzelve zich te verspreiden in den grond.

De vogelen onzer hoven, grasmusschen, vinken, geelvinken, meezen enz., zuiveren de fruitboomtjes, en onze groote boomen van bladluizen, rupsen, kevers enz., die eene onberekenbare schade zouden doen.

Vele dezer insekten blyven 's winters in den staet van ei of van larve om met warm weder te voorschyn te komen; doch, in dezen staet, worden ze strek gezocht door de meerlen, de koningsjes en zekere musschen. De eersten keeren de bladeren om die op den grond liggen; de anderen klimmen tot op de hoogste takken der boomen om dezelve te zuiveren.

In de natte weiden, ziet men de raven en de ooijevaers de aerde omspitten om er den witten worm te vinden die, dry jaren lang vóór dat hy verandert in molenaer of kever, de wortelen van het gras afknaegt.

DE WILDSTROOPER.

— Wel hoe? Bernard Laurent, gy hier? vroeg een brusselsche burger aen eenen aenkomende, die, naer zyne kleeding, eenen dorpeling moest wezen.

— Ja, Emile Laurent, hier ben ik, en wel om my een paer maenden in uw huis te verduiken, ten einde tyd te hebben om gratie te bekomen.

— Gratie! spreekt zoo luid niet op straet. Wat hebt gy dan verrigt?

— Wel, ik heb enkelyk de keel toegeworgd....

— Zwyg toch! riep de Brusselaer met de hand den mond stoppende van Bernard Laurent, die schielyk bleek geworden was, wien hebt gy dan de keel toegeworgd.

— Eene dozyn konynen, antwoordde den andere stil.

De Brusselaer verstond hem eindelyk. Bernard was wildstrooper; meermaels had hy van hem korven met wild ontvangen, en nu er een oogenblik van gevaer verscheen, was het zyne pligt die beleefdheden met eene edelmoedige gastvryheid te beloonen. Hy deed zich de zaek vertellen door den kozyn van Soignies. Het geval was ernstig. Niet te vrede met het wild van Rœulx en van de beste parken uit de nabuerschap te eten, had Bernard zich aen wildstroopery overgeleverd op de jagt van Mariemont, destyds behoorende aen prins Karel van Lorreinen, gouverneur-generael der katholyke Nederlanden. Men had hem overrast te midden van twaelf konynen, die hy met de strop had gevangen, en eene gelukkige vlugt had hem aen het gevaer der gevangneming ontrukt. Prins Karel van Lorreinen, hoe goedaerdig ook, was zeer streng in zake van jagtmisdryven. Ten overige, men was in de maend april, alswanneer de wildstroopery het meest nadeel toebrengt.

— Uwe zaken staen maer slecht, myn armen Bernard, zeide Emile. Indien gy by de kraeg wordt gevat, gy zult voor eenige jaren achter de grendels gaen woonen, ongeminderd de boeten.

— De gevangzitting ware myne dood, zegde de wildstrooper, die aen de vrye lucht der bosschen en velden was gewend.

— Wat rekent gy dan te doen.

— My dunkt dat gy myne gratie kunt vragen en bekomen, terwyl ik my hier verduik.

— Maer prins Karel schenkt nooit vergeving voor jagtmisdryven.

— Gy kunt aen de Keizerin schryven.

— Maria-Theresia zou den brief overzenden aen prins Karel, die haren schoonbroeder is.....

De twee vrienden bragten den ganschen dag door naer een middel zoekende, zonder er een te ontdekken. 'S avonds begaf Emile zich, volgens gewoonte, naer de estaminet. Hy vond daer gewoonlyk een advokaet, die doorging als een goeden raedgever. Hy opende hem zyn hert, doch zonder hem te openbaren dat zynen kozyn Bernard in zyn huis verborgen was, iets wat hy nogtans zonder gevaer had kunnen doen, want by den Brabander is de deugd van nooit iets of iemand te verraden, steeds levendig gebleven.

Vooreerst vond den advokaet geene remedie. Dan riep hy eensklaps uit:

— Er bestaet nogtans een middel. Heden zyn wy den 28 april 1749. Den 3 mei eerstkomende zal Maria-Theresia zich te Brugge bevinden. Indien uwen vriend zich derwaerts kan begeven en zich op den weg van H. M. bevinden, zyne gratie is verzekerd. In dergelyke gevallen word er nooit eene genade geweigerd.

— Vergist gy u niet? zeide Emile Laurent verwonderd; zal Maria-Theresia waerlyk zich te Brugge bevinden?

— Den 3 mei.

— Men zegde nogtans dat zy naer het land niet zou komen om zich te doen inhuldigen.

— Zy komt ook daervoor niet; maer om de Heilige Bloed-processie by te woonen.

— Zal zy Brussel bezoeken?

— Neen, maer gy moogt dat niet ruchtbaer maken; zy zal zich enkelyk te Brugge vertoonen, ziedaer waerom zulks hier geheim gehouden wordt. Rigt nu alles in zoo als het behoort.

Emile Laurent verloor geenen tyd met verdere geheimen te doorgronden; hy liet zyne tevredenheid niet blyken, keerde vroeger dan gewoonte naer zyn huis terug, en ontwackte Bernard, die zich te bed had begeven en reeds ingeslapen was, alsof hy in geenen deele eene gevangzitting te vreezen had.

— Troost u, jongen, gy gaet u morgen nog uitrusten. Overmorgen slaept gy te Aelst, daegs nadien te Gent, den 2 mei doet gy uwe intrede te Brugge, en 's anderendaegs hebt gy uwe gratie, waerna gy niet meer moogt wild stroopen.

— Dit is te zeggen, sprak Bernard, dat ik my niet meer op beeter daed mag laten betrappen. Maer hoe zou ik myne gratie bekomen?

— Den 3 mei zal Maria-Theresia in Brugge zyn. Maer dat is hier een geheim, dewyl de keizerin niet naer Brussel komt, ik weet niet waerom. Het zal u niet moeijelyk vallen u op haren weg te bevinden. Gy zult haer een smeekschrift aenbieden dat ik u morgen zal ter hand stellen, en gy zult van regtswege genade krygen.

— 'T is dan toch een goeden wind die my naer hier gedreven heeft! zeide den wildstrooper.

De beide vrienden sliepen gerust; den volgenden dag diende voor het opstellen en het schryven van het smeekschrift en den 30 april begaf Bernard Laurent zich op weg. Zynen kozyn geleidde hem uit tot half weg Assche, en daer wenschte hy hem eene goede reis.

In den avond van den 2 mei 1749 kwam Bernard Laurent gelukkiglyk te Brugge, welke stad hy gansch in oproer vond, en hy had groote moeite om een logement te krygen. Het feest van het H. Bloed had een overgrooten toeloop aen-